

INGEZONDEN.

DE BRIEF UIT WEENEN.

Als men twee menschen aan hetzelfde werk zet, worden tweeërlei uitkomsten verkregen. Zoo ook als twee verslaggevers over hetzelfde congres schrijven. Daarom mag het geen bevreemding wekken als KOOPMAN andere indrukken van het Weener congres heeft meegenomen dan ik. Maar wanneer op deze wijze bij den lezer voorstellingen worden gewekt, die met elkaar in lijnrechte tegenspraak zijn, kan het niet meer door den beugel.

Dat nu is het geval met het afbrekend kritisch schrijven van KOOPMAN en mijn kort verslag van de fata van het congres.

De organisatie — schrijft KOOPMAN — was door haat geïnspireerd. Mijn waarneming zegt het omgekeerde. Kon KOOPMAN alleen een kaart voor de opera bemachtigen door te bewijzen, dat hij geen Weener was, mij en tientallen anderen, die terzelfder tijd met mij aan het congresbureau operakaarten kochten, zijn geenerlei moeilijkheden in den weg gelegd. Mij is alleen bekend, dat de goedkoope plaatsen in de opera zooveel mogelijk gereserveerd werden voor de (Duitsche) gasten, uit hoffelijkheid. De hulp, die men elkaar verleende, ging zelfs zoover, dat in de kliniek van prof. WENCKEBACH dertig bedden beschikbaar waren gesteld voor huisvesting van noodlijdende congresbezoekers. Maar al te duidelijk was er van alle zijden toenadering; van zelf sprekend overigens. In het ongeluk ontmoeten alle menschen elkaar en worden vrienden, te meer als het leden van één stam zijn.

Een ander bezwaar noemt KOOPMAN de slapheid van leiding, waardoor het programma bij lange na niet werd afgewerkt. In kon werkelijk mijn oogen niet gelooven, toen ik deze regels las. Ook prof. WENCKEBACH, die ons *Tijdschrift* trouw leest, zal het vreemd aandoen, aldus onbillijk beoordeeld te worden.

Op Donderdagvoormiddag te ongeveer 1 uur werd het congres door den voorzitter gesloten en kon hij zijn voldoening er over uitspreken, dat het programma geheel afgedaan was. Iedere spreker, die aangekondigd was, had het woord gevoerd. Ieder, die zich voor debat had aangemeld, was de gelegenheid daartoe gegeven. De organisatie was voorbeeldig, de leiding der vergadering in vaste handen. Ik zou geen tweede voorbeeld weten aan te voeren van een congres, waar binnen den tijd van drie en een halven dag zooveel is afgedaan. Als een zondvloed is de wetenschappelijke materie over onze hoofden uitgestort.

Men mag het programma van het Weener congres overladen noemen, aan de wijze van uitvoering komt alle eer toe, en bewondering kan men slechts hebben voor al de wetenschappelijke werkers, van wie de groote massa het dagelijksch brood niet verdienen.

Amsterdam, 7 Mei 1923.

J. L. C. WORTMAN.

BEZOEK AAN FRANSCHE BADPLAATSEN.

De 17de V. E. M. zal plaats hebben van 9 tot 22 Sept. a.s. naar de badplaatsen van de Jura, Savoye en den Dauphiné. In een tijdsverloop van 14 dagen zullen bezocht worden: La Mouillière, Salins du Jura, Divonne, de Zwitsersche faculteiten van Genève en Lausanne, het sanatorium te Leysin, Evian, Thonon, Chamonix, Saint-Gervais, Annecy, Aix-les-Bains, le Revard, Challes, Allevard, Moutiers-Salins, Brides, Pralognan, Uriage, Grenoble, St. Pierre de Chartreuse, La Motte, La Grave, la Lautaret en Lyon.

Men kan zich vóór 1 Juli opgeven (*zonder prioriteit*) bij den secretaris der Voyages d'Etudes Médicales, dr. M. GERST, 94, Boulevard Flandrin, Paris 16e. Na bericht van inschrijving vanwege den secretaris zende men hem per „chèque barré” de deelnemingssom van 790 francs per persoon. Dit bedrag omvat *alle* reis- en verblijfkosten van het punt van samenkomst, Besançon, tot aan dat van uiteengaan, Lyon. Op reis van de Fransche grens tot Besançon en van Lyon tot die grens wordt per saldo 40 pCt. vergoed.